

- **III. Úkol: pokuste se v libovolném českém médiu identifikovat a analyticky popsat realizovanou mediální agendu.**

Struktura:

- 1/ **zdůvodněte proč se domníváte, že jde o m. agendu**
- 2/ **popište její průběh (kvantitativně) a identifikujte, zda jde o jednovrcholovou či vícevrcholovou, resp. rychlou/pomalou agendu**
- 3/ **popište kvalitativně a interpretujte způsob jak byla agenda rozvíjena podle postupu navrženého Kurtem a Gladys Langovými. (*Analýza mediálního pokrytí aféry Watergate*)**

3. PÚSOBENÍ MÉDIÍ A POLITICKÁ KOMUNIKACE

Politickou komunikaci ovlivňuje několik dynamicky spolupůsobících vlivů:

- a/ povaha sociální struktury
- b/ povaha politické kultury
- c/ mediální prostředí (vlastnické vztahy a regulace), respektive mediální obsahy

Mediální účinky na politickou komunikaci jsou:

- a/ **periodické** – volební kampaň
- b/ **permanentní** – funkce hlídacího psa

- **Působení médií má vždy více či méně politické důsledky:**
 - **1/ na mikro rovině – zaměřeny na jednotlivce**
 - **2/ na makro rovině – zaměřeny na celý politický systém**
- **a/ formování kognitivních účinků – (výzkum nastolování agendy, priming, získávání vědomostí – knowledge gap, fraiming, mediální kultivace)**
- **b/ formování a změna mínění, resp. vliv médií na politické chování (People's Choice, spirála mlčení)**

AGENDA SETTING

/NASTOLOVÁNÍ MEDIÁLNÍ AGENDY, KONSTRUKCE MEDIÁLNÍ AGENDY/

- Téma mediální agendy se objevuje v situaci, kdy narůstá **nespokojenost s teorií omezených mediálních účinků**, která hovoří o posilování již držených postojů.
- **Velká část výzkumníků došla k tomu, že hledá účinky na špatném místě tzn. že je chybou soustřed'ovat se pouze na postojovou konverzi.**

ZÁKLADNÍ TEZE

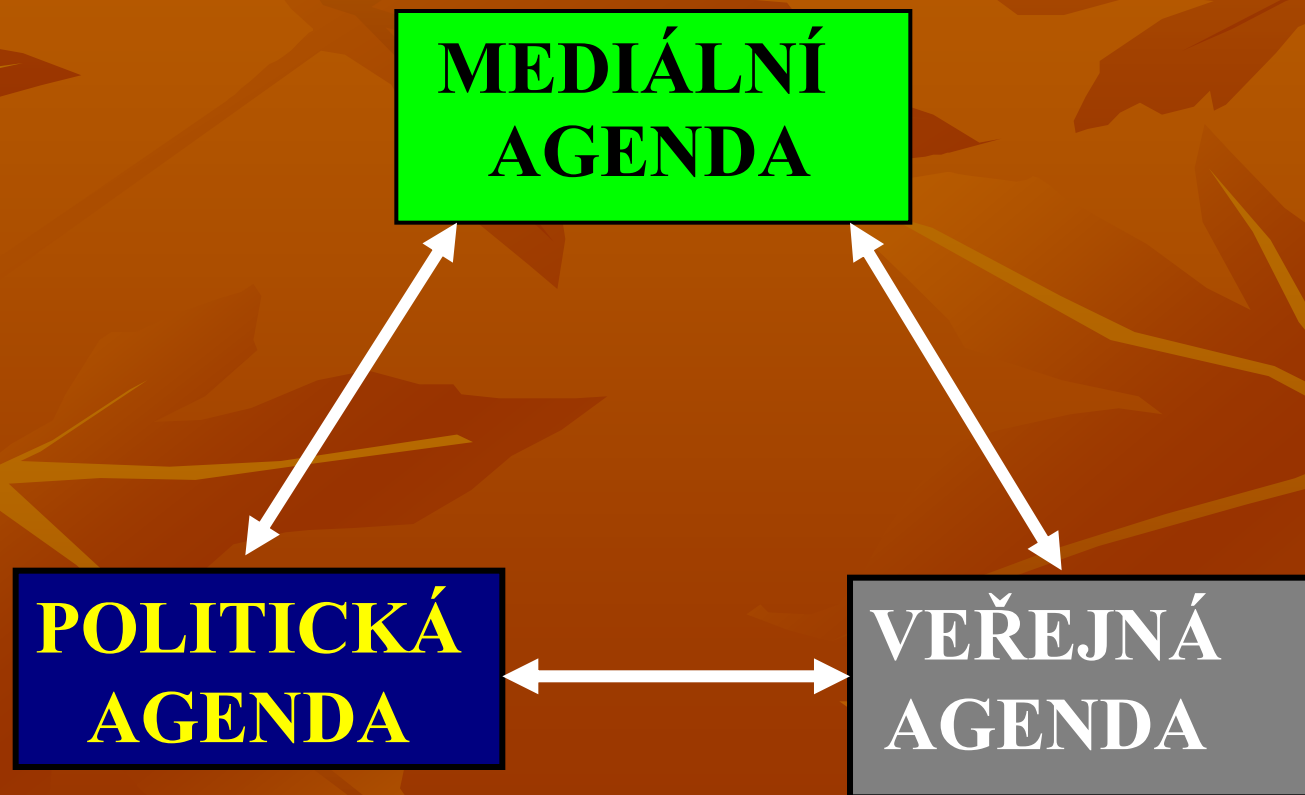
MASOVÁ MÉDIA NEJSOU SCHOPNA VNUTIT SVÉMU PUBLIKU CO SI MÁ O DANÝCH TÉMATECH MYSLET, ALE VNUCUJÍ NÁM TÉMATA, O KTERÝCH MÁME PŘEMÝŠLET

- Hypotéza o určování mediální agendy předpokládá, že média vytvářejí **povědomí** veřejnosti o daném tématu a strukturují veřejný zájem. Masová média tedy určují, **která témata budou v té které době obzvláště aktuální a budou ovlivňovat selektivní chování publika-veřejnosti.**
- Ukazuje se, že masová média **ovlivňují spíše pohled na svět v tom smyslu, že definují témata hodná zájmu publika,** než aby se prvoplánově soustředovala na postojovou konverzi. Spíše tak definují **hranice relevance.** Mediální konzumenti se tak **mohou považovat za aktivní hledače informací a řešitele problémů.**

TŘI TYPY AGENDY (Mannheim, 1987)

Nastolování agendy má dynamický charakter a rodí se z interakce tří odlišných typů agendy:

A/ MEDIÁLNÍ, B/ VEŘEJNÁ, C/ POLITICKÁ

- A/ MEDIÁLNÍ AGENDA-** obsah a jeho průnik do agendy
- B/ VEŘEJNÁ AGENDA** – hierarchie významnosti témat ve společnosti/veřejnosti
- C/ POLITICKÁ AGENDA** – výsledek působení mediální a veřejné agendy. Nevyčerpává ale všechny intervenující proměnné.

**MEDIÁLNÍ, VEŘEJNÁ A POLITICKÁ AGENDA
(DEARING, ROGERS, 1996 – modifikované schéma)**

■ **Základními mechanismy, které se podílejí na konstrukci mediální agendy:**

1/ kvantita (frekvence a pokrytí)

2/ redakční členění

3/ míra konfliktnosti zprávy

4/ působení zprávy v čase (trvání)

HISTORICKÉ SOUVISLOSTI:

- Často uváděným příkladem významné role mediální agendy ve vztahu k veřejnému mínění je volba amerického presidenta, kdy byl poměr voličských preferencí mezi Carterem a Reaganem velmi těsný. Významná americká média v tuto chvíli začala referovat o možnosti, že by **Američané držení v Iránu jako rukojmí mohli být propuštěni**. Reagan pak následně vyhrává volby s velkým náskokem.
- Mediální analytici upozornili na to, že **medializace tématu rukojmí**, které bylo obecně vnímáno jako příklad **chybné strategie zahraniční politiky** či **přímo neschopnosti Carterovy administrativy** bylo jednou z rozhodujících příčin jeho volební prohry.
- Tedy média neříkala „nevolte Cartera“, ale „**přemýšlejte o této konkrétní kauze**“.

VÝZKUM: (Mc Combs a Shaw, 1972)

- První výzkum provedli v Chapel Hill v severní Karolíně v průběhu volební kampaně.
- Pro svou analýzu zvolili voliče, kteří se deklarovali jako nerozhodnutí (100). Předpoklad, že se budou výrazněji zajímat o informace týkající se prezidentských voleb a že se budou snažit reflektovat celé názorové spektrum.
- Tyto respondenty pak dotazovali na **nejzávažnější problémy země**. Jejich odpovědi byly následně kategorizovány na tzv. problémy hlavní a **vedlejší**.

■ Následně provedli: **obsahovou analýzu těch médií, která na sledované voliče působila v čase dotazování.** I zde byla provedena kategorizace na **hlavní a vedlejší problémy.**

■ Výsledek pak prokázal vysokou korelaci:

A/ mezi **tématy „hlavních zpráv“** v mediální agendě a seznamem **„nejvýznamnějších problémů“** země deklarovaných nerozhodnutými voliči – korelace (0.96).

B/ ještě vyšší korelace byla nalezena v případě témat **„vedlejších“** a respondenty deklarovaných **„vedlejších problémů“** (0.97).

Krátký čas po Mc Combsově a Shawově studii se objevuje v Public Opinion Quarterly stat' Raye Funkhousera, která řeší v podstatě stejný úkol, ale navíc se soustředuje na specifický význam určitých problémů v realitě.

VÝZKUM: Ray Funkhouser, 1972)

■ **POSTUP:**

A/ Funkhouser využil pravidelných Galupových měření na téma:

„Jaké jsou nejvýznamnější problémy současných Spojených států“.

B/ Souběžně s tím provedl obsahovou analýzu ve tří nejvýznamnějších magazínů (Time, Newsweek, U.S. News and World Report) po dobu deseti let s cílem vysledovat nejvýznamnější zde publikovaná témata spojená s problémy země.

C/ Ohodnotil míru významnosti jednotlivých témat na základě:

a/ rozsahu věnovaného v magazínech danému tématu

b/ místa otištění

c/ společenské závažnosti (použil např. Statistical Abstracts of the U.S., kde bylo uvedeno např. množství vojáků působících ve Vietnamu apod).

■ Porovnání:

1/ vztahu mezi veřejným míněním a intenzitou mediálního pokrytí

2/ vztahu mezi mediálními obsahy (mediálním obrazem) a realitou.

- Potvrdil silnou korespondenci mezi veřejným hodnocením významnosti problému a četností zpráv o těchto problémech uvedených v médiích.

Table 12.1

AMOUNT OF COVERAGE GIVEN BY NATIONAL NEWS MAGAZINES TO VARIOUS ISSUES DURING THE 1960s, AND RANK SCORES OF THE ISSUES AS "MOST IMPORTANT PROBLEM FACING AMERICA" DURING THAT PERIOD

<i>Issue</i>	<i>Number of Articles</i>	<i>Coverage Rank</i>	<i>Importance Rank</i>
Vietnam War	861	1	1
Race relations (and urban riots)	687	2	2
Campus unrest	267	3	4
Inflation	234	4	5
Television and mass media	218	5	12*
Crime	203	6	3
Drugs	173	7	9
Environment and pollution	109	8	6
Smoking	99	9	12*
Poverty	74	10	7
Sex (declining morality)	62	11	8
Women's rights	47	12	12*
Science and society	37	13	12*
Population	36	14	12*

Rank-order correlation between coverage and importance = .78 ($p = .001$).

*These items were never noted as "the most important problem" in the Gallup findings, so they are ranked equally below the items that did.

From G. P. ...

Analýza stavu reality a vlastního obsahu médií již neprokázala silnou korespondenci.

TÉMATA, KTERÁ PŘEDEŠLA REALITU:

vietnamská válka, městské nepokoje, studentské bouře (o rok resp. o dva se předběhlo)

**TÉMATA, KTERÁ ČASOVĚ KORESPONDOVALA:
drogy a inflace**

Závěr této studie naznačuje velkou důvěru v média, ale nepotvrzuje schopnost médií korespondovat zcela s realitou resp. pokrývat vždy témata, která jsou aktuálně nejdůležitější.

Výzkum neposkytl jednoznačnou odpověď na otázku odkud témata přicházejí.

■ McCombs a Shaw (1977)

■ DESIGN VÝZKUMU

- výzkum v Severní Karolíně v době volební kampaně. Pokusili se odpovědět na otázku **do jaké míry lze chápat vztah mezi mediální agendou a vnímáním vybraných aspektů sociální reality jako výsledek kauzálního vztahu**.
- Dotazovali respondenty v rámci panelového šetření několikrát v průběhu kampaně.
- Výsledek **není jednoznačně průkazný**, ale studie naznačuje, že slabý kauzální vliv mediální agendy existuje.

TYPY ZKOUMÁNÍ MEDIÁLNÍ AGENDY

- A/ analýza agendotvorných obsahů a mechanismů jak se daná událost stává součástí mediální agendy (Kdo nastoluje agendu?)
- B/ analýza vzájemného vlivu jednotlivých typů agend

A1/ JAKÉ MECHANISMY ZESILUJÍ PŮSOBENÍ
MEDIÁLNÍ AGENDY - PRIMING, FRAMING

B2/ PROMĚNY AGENDY V ČASE

Základní kategorie ovlivňující mediální obsah:

- 1/ **individuální** - osobní profesionální background,
- 2/ **mediální rutiny** - každodenní praxe, rutinní principy výroby zprávy, prostorové a časové možnosti
- 3/ **organizační vlivy** – principy generování publika jako generování zisku
- 4/ **vlivy vnějších nátlakových skupin** - vládních i nevládních
- 5/ **vliv dominující ideologie**

AD A1/PRIMING

- **Zviditelňování či zdůrazňování témat či jejich atributů.**
- **Priming je proces, v rámci kterého věnují média pozornost jen některým problémům zatímco jiné pomíjejí, a tak definují standardy na základě kterých se pak voliči rozhodují.** (Územně správní uspořádání, ombudsman, církevní restituce, morálka, politická kultura, zralost politiků).
- **Média ovlivňují např. volební chování tím, že určí předvolební agendu tím, že definují **kritéria**, na základě kterých budou strany či kandidáti posuzováni.**

**Čtyři podmínky, za kterých
stoupá rozsah mediální pozornosti určité události:**

- a/ přizpůsobení média hlavnímu toku událostí, klíčovým událostem.** Přetrvávání stejného vzorce – „čím stejněji tím lépe“.
- b/ nadměrná pozornost významné, ale neobvyklé zprávě.**
Přepjatá pozornost zavánějící senzací
- c/ selektivní zpravodajství** - zdůraznění významných aspektů dané události a potlačení těch nevýznamných.
- d/ tvorba pseudo událostí** - prezentace ne příliš významné zprávy způsobem definujícím ji jako zásadní

■ **VÝZKUM: (Iyengar, 1981)**

■ **Vztah mediálního obrazu J. Cartera a jeho hodnocení ve vztahu k tomu jak (ne) řešil problém inflace.**

■ **Prokázal se silný vztah mezi mediální prezentací tématu inflace a hodnocením, které vystavili respondenti-voliči americkému prezidentovi J. Carterovi za (ne)řešení tohoto problému.**

■ **Voliči hodnotili Cartera podle témat, kterými se média momentálně zabývala.**

VÝZKUM: (Iyengar, Peters, Kinder, 1982)

Agenda v simulovaném televizním zpravodajství

Dvě skupiny respondentů:

- První sledovala upravené televizní zpravodajství, ve kterém bez vědomí respondentů bylo **zakomponováno jedno téma navíc** – **„SLABOST NÁRODNÍ OBRANY SPOJENÝCH STÁTŮ“**.

- Kontrolní skupina sledovala běžné zprávy.

1/ První den **před promítáním** vyplnily obě skupiny dotazník, **kde seřadili podle důležitosti vybrané společenské problémy.**

2/ Po té **pět dní** sledovali **hlavní zprávy** (upravenou a neupravenou verzi).

3/ **Šestý den** vyplnily opět dotazník a **seřadili opět stejná témata.**

- Jednoznačně stoupla **významnost obranné problematiky** ve skupině, která obdržela upravené zpravodajství. Zatímco v kontrolní skupině význam tohoto tématu ještě klesl.

VÝZKUM: (Wayne Wanta, 1988)

Velikost fotografie jako atribut mediální agendy v tištěných médiích

■ DESIGN VÝZKUMU

■ Wanta se pokusil prokázat vliv **velikosti fotografie** doprovázející text na recepci **mediální agendy**. Použil **tři články** otištěné na **titulní straně**. Jejich **téma** se týkalo problematiky:

a/ národní obrany, b/ znečištění životního prostředí c/ krize amerických farmářů.

Každý článek měl verzi:

1/ s **velkou fotografií** (cca 25% tištěné plochy dané strany),

2/ **malou fotografií** (cca 10% tištěné plochy dané strany)

3/ **bez fotografie**

■ Využil metodu pre/post testu. **Testoval tři skupiny respondentů. Každá měla k dispozici jednu z grafických verzí (velká, malá, žádná fotografie).**

1/ Respondenti na počátku vytvořili vlastní **pořadí klíčových problémů země. Bez znalosti uvedených textů.**

2/ Po té dostali k dispozici různé grafické verze článků s jednotlivými tématy.

3/ Následně byli respondenti požádáni, aby **sestavili pořadí klíčových problémů země ještě jednou.**

■ Výsledkem bylo **jednoznačné upřednostnění témat s velkou fotografií.** Menší fotografie též mírně zvyšovala rating daných závažnosti problému a texty bez fotografie neměly žádný účinek.

■ Wantova studie o významu fotografií doprovázejících text je zařaditelná pod kategorii visibility v mediální agendě

JAKOU PLNÍ MEDIÁLNÍ AGENDA FUNKCI?

- **Mediální agenda nepůsobí na každého jedince stejně.** Jedinci se odlišují tím, do jaké míry se potřebují v dané oblasti **orientovat**. To nakonec může rozhodnout o tom zda agenda bude mít vliv či ne.
- **Potřeba orientace je postavena na dvou faktorech:**
 - 1/ **relevanci informace pro dané individuum**
 - 2/ **míře nejistoty**, kterou subjekt zažívá při přijímání zprávy, míře nepochopení či nedůvěře k daným faktům

■ Zucker rozlišuje mezi tématy:

a/ se, kterými **máme nebo můžeme mít zkušenost** např. nezaměstnanost, bezdomovectví, nemoc, které nazývá jako témata **blízká (obtrusive)**

b/ a tématy, se kterými **žádnou přímou zkušenost nemáme** a jen těžko můžeme mít (vědecké experimenty, komplikované ekonomické operace, exkluzivní umělecké zážitky apod.)

■ **Čím menší je zkušenost s daným tématem, tím vyšší je pak závislost na médiích.**

■ DESIGN VÝZKUMU (Zucker, 1982)

■ Zucker komparoval tři témata:

- s **vysokou mírou přímé zkušenosti** - nezaměstnanost, životní náklady a kriminalita

- s **tématy nízkou zkušeností** - znečištěním životního prostředí, užívání drog, energetická krize.

■ Množství **výskytu jednotlivých témat** v TV získal z Television News Index za posledních osm let (**indikátory skutečnosti**). Hodnocení závažnosti každého tématu získal z pravidelných Galupových měření („co je **nejzávažnější problém života v USA**“).

■ Závěr skutečně potvrdil, že **vliv mediální agendy byl vyšší v případě zpráv s malou zkušeností**.

- Jinými slovy platí, že:
 - a/ čím je informace relevantnější a čím je nejistota větší, tím je potřeba orientace (prostřednictvím médií) silnější,
 - b/ čím větší je tato potřeba orientace, tím větší je i vnímavost vůči mediální agendě.
- McCombsovo téma potřeby orientace patří do veřejné agendy a kategorie individuální relevance.
- Ukazuje se možnost propojení mechanismu agendy, která funguje především v případě méně zažitých zpráv s modelem dvoustupňové komunikace, která je významná právě v případě speciálnějších témat.
- Kombinace těchto dvou principů tak objasňuje **neexistenci přímých účinků** deklarovaných výzkumem druhé výzkumné etapy.
- Je metodologicky chybné předpokládat, že účinek mediální agendy funguje pro všechna témata stejně.

VÍCESTUPŇOVÁ TEORIE KONSTRUKCE MEDIÁLNÍ AGENDY

(Gladys Langová, Kurt Lang, 1983)

- pokusili demonstrovat, že hypotéza mediální agendy je mnohem komplikovanější, a to v tom, že se rozvíjí v **několika krocích**. Pro ilustraci této teze využili obsahovou analýzu mediálního pokrytí aféry Watergate. **Langovi rozlišují šest na sebe navazujících etap:**

1/ tisk označuje událost jako významnou a oddělí ji od ostatních

2/ každá událost vyžaduje jiný typ mediálního pokrytí podle toho, zda s ní mají čtenáři osobní zkušenost (v případě Watergate šlo o událost/zprávu s minimální možnou zkušeností). Proto bylo v tomto případě rychlé a velmi intenzivní zpravodajské pokrytí, aby přineslo pozornost veřejnosti.

3/ každá taková zpráva musí být zarámována tj. musí dostat význam v rámci, kterého jí budou čtenáři rozumět. Tato byla od počátku definována jako stranický spor. Její definice byla od počátku jednoznačná. Posléze bylo proto obtížné ji překódovat jako synonymum rozsáhlé politické korupce v USA.

4/ důležité je **použití jazyka**, které výrazně ovlivňuje percepci zprávy její přitažlivost. V případě Watergate je objevovalo několik prvních měsíců jazykové označení **caper - krádež, lup, zločin**, které postupně sláblo až došlo k překódování celé události na **scandal – skandál, veřejnou ostudu, veřejné pohoršení**, které má v americkém slovníku silnější význam a činí zprávu důležitější.

5/ Média vždy musí u takovýchto zpráv spojit událost s **tzv. sekundárními symboly**, které jsou v daném politickém prostoru či politické kultuře snadněji **identifikovatelné, pochopitelné** a umožnit tak publiku, aby zaujalo **hodnotící pozici**. V případě Watergate šlo o sekundární symboly - **právo na informace, důvěra ve vládu**.

6/ agenda akceleruje, když je **personifikována**, když o daném tématu začne hovořit nějaká **významná osobnost**. V případě aféry Watergate šlo o vystoupení soudce Johna Sirica, který prohlásil v NYT, že veřejnosti nebyla sdělena pravdivá fakta o celé aféře.

AD B/ KDO NASTOLUJE AGENDU

- Co jsou základní zdroje ovlivňující mediální obsah.
- Výzkum nedává jasnou odpověď na klíčovou otázku kauzality tj. zda mediální agenda ovlivňuje názory publika či naopak.
- V nejobecnější rovině platí, že je to **sociální realita**, ve které se my i média pohybujeme a současně ji tvoříme i reprodukujeme. Faktem však je, média **nereprezentují realitu zcela věrně**, resp. mediální sdělení často **nekorespondují s realitou** (Funkhouser, Zucker).

■ VÝZKUM: Brosius a Kepplinger (1990)

Pokusili se odpovědět na otázku, **kdo je iniciátorem, nastolovatelem agendy**. Vycházeli přitom

a/ z **týdenních průzkumů veřejného mínění** týkajících se míry závažnosti 16 vybraných společenských témat

b/ **obsahové analýzy hlavních zpravodajských relací** vysílaných v prime time v německých TV. Sledovali zde frekvenci a výskyt stejných problémů, které indikovaly výzkumy veřejného mínění.

■ **Celoroční analýza prokázala dva směry působení:**

1/ od médií k veřejnosti – témata: „dodávky energie“, „národní obrana“, „ochrana životního prostředí“, „proevropská politika“.

2/ od veřejnosti k médiím – témata: „důchody“, „obecná bezpečnost občanů“.

■ **Závěr:**

A/ média jsou schopna ovlivnit veřejné mínění pokud se jedná o velmi intenzivní pokrytí problému (více než třicetkrát za měsíc), které náhle narůstá.

B/ naopak veřejná agenda ovlivňuje mediální obsahy tehdy, když je problém dlouhotrvající, jeho význam stoupá pomalu, ale stabilně.

■ **VÝZKUM:** (Hans Bernd Brosius, Gabriel Weinmann, 1996)

Nastolování agendy podle dvoustupňového modelu.

Identifikovali v procesu mediální konstrukce existenci dvoustupňové komunikace.

■ Jinými slovy, **prokázali, že i někteří členové publika mohou být odpovědni za nastolování mediální agendy.**

■ Postupovali tak, že mezi léty **1990-93 identifikovali zpravodajské kauzy/ témata**, která pokrývaly hlavní televizní zpravodajské relace.

■ Současně prováděli každý měsíc **výzkumy veřejného mínění**, kde se dotazovali populace, které problémy považují za **nejdůležitější**.

■ V průběhu dotazování identifikovali tzv. **ANTICIPÁTORŮ/ ČASNÉ OBJEVITELE** (early recognizer), kteří byli schopni **odhadnout význam určité kauzy dříve než většinová populace**, a současně toto odhalení distribuovali dále, a tak de facto ovlivňovali mediální agendu.

PREZIDENTSKÁ AGENDA

Speciální případ v tzv. prezidentských systémech např. ve Spojených státech, kde jedním z klíčových nastolovatelů agendy president. (Zpráva o stavu unie).

- Vytváření agendy jsou aktivity vyvíjené samotnými prezidenty při volebních kampaních. Tedy aktivity směřující k vytváření obrazu, který je požadován.
- Například **Ronald Reagan** ve své druhé volební kampani cílil mimo jiné též na otázky životního prostředí.
- Naplánoval si spanilou jízdu Spojenými státy, aby demonstroval úspěchy své vlády v tomto období.
- Noviny pak byly plné fotografií presidenta v různých národních parcích, na farmách apod. I když ochránci přírody protestovali proti výsledkům Reaganovy politiky životního prostředí, přesto podle výzkumů veřejného mínění zvedla tato kampaň jeho kredit i v této oblasti.

- **George Bush** podobně manipuloval vlastním obrazem při volební kampani v roce 1988, kdy si vytýčil **mediálně atraktivní plán nabídnou denně jednu atraktivní reportáž.**
- Například přijel do bostonského přístavu a jen tak mimochodem upozornil na špínu a nepořádek, který zde panuje s jasnou narážkou na tehdejšího bostonského starostu a Bushova protikandidáta Michaela Dukakise.

■ VÝZKUM: (McCombs, Gilberg, Nicholas, 1980)

Obsahová analýza druhé Carterovy zprávy o stavu unie.

Postupovali následně tak, že

A/ Vybrali z této zprávy **osm klíčových témat.**

B/ Následně provedli **obsahovou analýzu tisku a to čtyři týdny před a čtyři po přednesení zprávy.**

A/ **Korelace mezi prezidentskou agendou a následnou mediální agendou byly slabší než**

B/ **korelace mezi prezidentskou a pre mediální agendou.**

■ Závěr studie hovoří o tom, že to nebyl Carter, kdo tvořil mediální agendu, ale naopak to byla média, která ovlivnila agendu prezidentskou.

■ Stejný výzkum ve vztahu k Nixonově zprávě o stavu unie z roku 1970 naopak potvrdila původní hypotézu o výrazném vlivu prezidentské agendy na média.

■ Vysvětlení rozdílného dopadu prezidentské agendy v obou případech spočívá jednak v situačních faktorech, jednak v individuálním stylu politické moci

INTERMEDIÁLNÍ AGENDA

- Kdo jsou ti, kteří mají vliv na mediální obsah. Jedním z důležitých zdrojů mediální agendy jsou **média sama**. Vzniká tak fenomén, který bychom mohli nazvat jako **intermediální agenda**. Speciálním příkladem je **intermediální agenda spouštěna hlavními tiskovými agenturami**.
- Existuje zřetelný komunikační zpravodajský tok:
 - A/ ze severu na jih, ze severního centra na jižní periferii.**
 - B/ pouze 20% se dotýká problematiky rozvojových zemí.**
 - C/ osmdesát procent světového zpravodajského toku je produkováno pěti hlavními tiskovými agenturami.**Tím, že poskytují tzv. **spot news** a **vizuální reportáže** stávají se **nastolovateli agendy ze světa**.

- Speciální mechanismus intermediální agendy představuje působení velkých TV zpravodajských stanic.
- ROLE CNN V POKRÝVÁNÍ VÁLKY V PERSKÉM ZÁLIVU.
- Při pokrytí konfliktu užívala CNN především následující formy prezentace:
 - 1/ tiskové konference
 - 2/ interview poskytovaná vládními a vojenskými agenturami
 - 3/ příběhy konkrétních vojáků či velitelů
 - 4/ reportáže
 - 5/ experty
 - 6/ vox pop
 - 7/ příběhy samotných reportérů

■ **Obsahová analýza válečné agendy ukazuje, že zde:**

a/ dominovala studiová prezentace či dotáčky mimo vlastní situaci,

b/ více než polovina sdělení byla ze studia. Zbytek byl převážně z tiskových konferencí,

c/ živé pokrytí války reprezentovaly především záběry na letící rakety Scud.

d/ pouze 3% pokrytí se týkala skutečné vojenské akce - pouze jedno procento pokrývalo vizuálně smrt či zranění

e/ Celá informační manipulace se tak odehrávala prostřednictvím tiskových konferencí skrze hlasy expertů - vojenských.

KLÍČOVÉ POSLELSTVÍ:

1/ nešlo o osvobození Kuvajtu, ale varování arabských zemí

2/ CNN pokryla 100 zemí 24 hodin

■ Laitmotivem jejich vystoupení byla tzv. chytrá (inteligentní) technologie, která míří přesně a nezabíjí.

■ Diváci byli mesmerizováni pohledem na Scudy přesně zasahujícími vojenské sklady.

■ CHYTRÁ, INTELIGENTNÍ TECHNOLOGIE TAK DOSTALA OZNAČENÍ DOBRA, ROZUMU A MORÁLKY.

■ SKUTEČNOST

1/ pouze 7% bomb bylo chytrých, 10% z nich se minulo

2/ Irák byl podroben kobercovému bombardování, jehož tonáž překročila množství bomb svržených za celou II. světovou válku

3/ totální destukce průmyslu

4/ milion zraněných

5/ 150 000 mrtvých

(Gerbner, Movlana, Schiller: Triumf obrazu: mediální válka v Perském zálivu).

DÉLKA TRVÁNÍ MEDIÁLNÍ AGENDY

- Jak dlouho trvá než se mediální agenda přesune do veřejné.

Záleží na tématu.

- Mc Combs a Stone - přesun z mediální agendy do veřejné agendy od **dvou do šesti měsíců**.
- Witer a Eyal analyzovaly přesun tématu občanských práv v New York Times po dvacet let. Rychlost variovala **mezi čtyřmi a šesti týdny**.
- Wanta a Shoemaker (1989) identifikovali ve vztahu k tématu drog **dvě vlny zájmu do dvou měsíců**. Druhá vlna **mezi 4 a 5 měsícem**.
- Danielian a Reese (1989) prokázali, že nárůst agendy mediální agendy „drogy“ 1985-86 **nekorespondoval s jejich vyšší konzumací, či většími skandály, problémy, ale, že byl nastartován tlakem NYTimes**.
- Zároveň prokázali, že agendotvornější jsou tištěná média.